

zwakker en het lopen was erg vermoeiend. De dokter wist er ook geen uitweg op, zodat hij ons raadpleegde naar een specialist te gaan. Wij zijn toen naar dokter Drukker gegaan met haar en deze heeft ze grondig en zeer nauw onderzocht, maar kon niet vaststellen wat het eigenlijk was. Ook wij hadden er zelf nog geen erg in dat zulks nog een nawerking kon zijn, van de inzinking, die zij in 1946 had gehad. Zij was altijd goed geweest en we dachten daar haast niet meer aan. Toch zou blijken dat dit wel degelijk de oorzaak was. Het zou het begin worden van een langdurig lijden. Op maandag 12 september zijn we dan met haar naar Goes gegaan, naar zonder resultaat bij Dr Drukker. Deze verwees ons naar Dr Sscherphuis, een zenuwspecialist. Deze adviseerde na onderzoek dat ze in het Ziekenhuis moest worden opgenomen ter observatie. Zij heeft hier op de 2e klas gelegen. Hoelang zulks nodig zou zijn, kon hij moeilijk zeggen, maar hij zou het serieus onderzoeken en helpen zo veel mogelijk was. Maar op woensdagavond 21 september riep hij mij bij zich voor een en ander mee te delen omtrent haar gestel. Nu wilde zij graag de volgende dag thuis zijn omreden Kees dan jarig was en dat zegraag thuis mee wilde vieren. Hij zei; laat ze maar gaan, er is weinig aan te doen het zou een genezing worden op lange termijn. Ik zei hem, dokter, dan is het ongeneeslijk, maar hij haalde toen maar zijn schouders op. Hij vertelde mij dat het gevonden had wat zij scheelde en dat was een stremming in de bloedvaten, mede een oorzaak van de aanval die zij gehad had. Het kwam voort uit de hersens en de bloedsomloop was geheel gestoord. Dit veroorzaakte een verlamming in de benen, met al de gevolgen vandien. Zij had echter geen pijn, maar het lopen ging al maar meer bezwaarlijk.

In die tussentijd was Kees en Ali op Krabbendijke komen wonen, wegens het overlijden van de Heer A. Weststrate en de kinderen deze zaak verder gingen voort zetten, zodat hij een der medebestuurderen werd. Het huis waarin Weststrate woonde hebben ze toen laten verbouwen, zodat hun moeder beneden en zij boven konden wonen.

Ook is bij ons nog bijgekomen in de drukkerij de Heer Jaap van Boven, die altijd aan de Veiling was geweest, maar wij konden hem nog best gebruiken wegens toename van het werk. Hij is een jaar 4 à 5 bij ons gebleven.

1950.

Op vrijdag 27 januari hebben we een drukkerij-Binder in dienst genomen, n.l. Jan Moerland van Billand. Hij had een schoolopleiding gevolgd in Goes, doch daar deze opgegeven moest worden als hebbende geen erkenning stond hij zonder werk. Hij heeft toe bij ons zijn schriftelijke opleiding gedaan en in de praktijk uitgewerkt. Hij heeft dan ook zijn examen gedaan en is geslaagd. Tot op heden is hij nog in onze dienst en is een goed vakman. Een dezer dagen is het 10 jaar geworden dat hij bij ons is gekomen.

Sinds enkele jaren had Liza kennis gekregen aan een meisje, n.l. Nel Overbeeke. Zij was een dochter van Lou Overbeeke en Maria Sinke, welke vroeger jaren hier aan de Oostweg woonden. Maar zij hadden 15 jaar in Rotterdam gewoond in een Groentenhandel. Na de oorlog hadden ze deze verkocht en zijn toen hier komen wonen. Zij was dus eigenlijk toch een geboren Krabbendijkse. Hij wilde echter gaan trouwen en wij vonden dat zeer goed. Hij kon dan later de zaak zelf drijven en dan dient men toch zeker gehuwd te zijn. Daar kwam nog bij dat ze een woning konden krijgen op de Oostdijk. Het hoofd der School aldaar de Heer Koppejan was naar Gouda gegaan en de Heer L. Pieper van Waarde was toen daar benoemd in